Izhaja
vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.
Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.
Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:
za celo leto **4 krone** (2 gld.).
Denar naj se pošilja pod napisom:
Upravništvo „Mira“ v Celovcu.
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX. V Celovcu, 1. marca 1900. Štev. 9.

Državni zbor.

Dné 22. februarja zbrali so se zopet državni poslanci. Da bi tudi redno delovali in kaj dobrega sklenili, ne misli nihče. Razmere, ki so ovirale vsako redno delovanje doslej, obstojé še vedno in tako ni pričakovati, da bi se kaj obrnilo na bolje.

Ob 11. uri otvori predsednik Fuchs sejo in dá besedo min. predsedniku Körber-ju, ki predstavi novo ministerstvo in razvija načrte nove vlade, rekoč, da sedanja vlada ne pripada nobeni stranki, marveč stoji nad strankami, in si je naložila nalogo rešiti národno vprašanje v prid vsem strankam, in to na podlagi popolne jednakopravnosti. Vlada polaga posebno važnost na to, da zbornica reši državni proračun za tekoče leto. Veliko denarja, in sicer 500 milijonov kron, se bo potrebovalo za zgradbo novih železnic, in med te spada v prvi vrsti ona preko Turov in Karavank na Bohinj v Trst. V Trstu se bo pa morala tudi luka povečati in urediti. Vlada hoče nadalje skrbeti za industrijo, obrtnijstvo in poljedelstvo in vsako tako podjetje najizdatneje podpirati. Tudi delavskemu stanu in delavskemu vprašanju sploh se hoče posvetiti vlada in so se že pričela dotična pripravna dela.

Mnogo lepih besedij in obljub je v ministrovem govoru. Da bi se tudi izpeljale, ni se nadejati.

Min. Wittek je predložil načrte nove železnice. Stavilo se je več nujnih predlogov zlasti gledé na premogarski štrajk na Češkem. Nato se je nadaljevala še iz zadnjega zasedanja zaostala debata o vojaškem kontingentu.

Druga seja dné 24. februarja je bila zopet burna. Kar ob začetku seje je prišlo do hudega prepira med nemškimi radikalci in krščanskimi socijalisti, ki so si metali v obraz razne „ljubeznivosti“. Nadaljevala se je debata o vojaškem kontingentu. Koncem seje, ko je min. Giovanelli odgovarjal na neko interpelacijo, pa so socijalni demokrati zagnali tak krik, da je moral predsednik sejo naglo zaključiti.

Sibirska železnica.

Sibirija, ki se je še pred nekoliko leti v zahodni Evropi smatrala za deželo mraza in kaznjencev, se nam bode v kratki dôbi pokazala v drugi luči. To se bo zgodilo, kedar bo končano velikansko podjetje, kedar bode sezidana sibirska železnica, po kateri bode sibirski izhod združen z evropsko Rusijo in s tem cela Sibirija z Evropo. Potem še le bode mogoče oceniti prirodno bogastvo Sibirije in ni dvomiti, da bo imela železniška zveza sibirskih krajev z evropsko Rusijo velik vpliv na njene gospodarske razmere in z njenim posredništvom tudi na zahodno Evropo. Po tem orjaškem podjetju bo se nam približal velikanski del zemeljskega površja, ki meri okroglo 12 in pol milijona kvadratnih kilometrov ali trikrat toliko nego cela Evropa razun Rusije. In na celem le-tem orjaškem prostoru prebiva samo 5 milijonov ljudij, za jeden milijon manj nego na Belgijskem, tako da povprek še-le na 2 in pol kvadratnega kilometra pride jeden človek.

Sibirija se deli v dva poglavitna dela: zahodno s tobolsko in tomsko gubernijo in izhodno z jenisejsko in irkutsko gubernijo. Razun tega spadajo k nji štiri ozemlja: jakutsko, zabajkalsko, amursko in primorsko s polotokom Kamčatko. Kako veliki so ti kraji, vidi se iz tega, da je n. pr. samo jakutski okraj večji kot cela Avstrija z Nemčijo vred.

Južni kraji Sibirije bodo bržkone postali žitnice za celo Evropo. Žito tam dozori hitreje kot v Evropi; če pšenica v okolici Pariza potrebuje povprek 137 dnij, da dozori, potrebuje v južnih krajih Sibirije samo 107 dnij, t. j. dozori za jeden mesec prej. Gospodarstvo stoji tam še na nizki stopinji; zemlja se slabo obdeluje in vkljub temu pridela Sibirija na leto 40 milijonov centov žita; ako se bo gospodarstvo povzdignilo, pridela se gotovo 20 do 30krat več. Da se je zemlja dozdaj slabo obdelovala, je ta vzrok, ker ni bilo železniške zveze za izvažanje žita. Kedar se bo sibirska železnica popolnoma dozidala, bodo se sevéda razmere spremenile. Enako je z živinorejo; živina v sedanjih razmerah nima v Sibiriji skoraj nobene cene; tudi pri dosedanji počasni pošiljatvi prodajal se je v Petrogradu funt sibirskega govejega mesa za 15 vinarjev. Koliko spremembo v cenah mesa bo torej povzročilo pošiljanje sibirske goveje živine v Evropo! V sibirskih krajih (n. pr. v tobolski guberniji) je funt govejega mesa za 5 vinarjev; živo tele je l. 1895. veljalo 50 vinarjev; zajec je za 3 kopejke, divja raca ali jerebica za 1 kopejko. Istotako so nizke cene rib. — In kakšno bogastvo lesa hranijo v sebi sibirski gozdi; kakšno bogastvo rudnin je v zemlji! Kako se bode vse to porabilo, kedar bode stavba sibirske železnice končana!

Zidati sibirsko železnico so sklenili po ukazu carja Aleksandra III. iz dné 29. marca 1891. in v majniku istega leta se je takratni prestolonaslednik, sedanji car Nikolaj II. udeležil slovesnega začetka stavbe v Vladivostoku. Cela železnica bode 7609 kilometrov dolga. Sibirska železnica je podaljšanje ruske železnice iz Samare na Volgi do Ufe in Čeljabiska. Ima tri dele; z jednim delom se dotika Kitajske meje in konča se pri morju v Vladivostoku. Stavbeni stroški so proračunjeni na 350 milijonov rubljev — ali kaj je to v primeri k dobičku iz zlatih rudnikov sibirskih, ki so ruski vladi v petih letih (1890 do 1895) prinesli 1200 milinov rubljev dobička! Kedar bode železnica končana, bode se odprla naravnostna zveza med Ostendem in Vladivostokom (čez Varšavo, Betraki in Čeljabinsk, vkup okoli 12.000 kilometrov) in popotnik bode prepotoval to daljavo v 243 urah ali $10^1/_6$ dnevih. Celo Sibirijo bode mogel popotnik prepotovati v 163 urah ali $6^4/_5$ dnevih. Na ta način bode popotnik prišel iz Londona v Peking (na Kitajskem) najdalje za 14 dnij, dočim sedaj traja potovanje po morju čez sueški prekop 38 dnij. Razun tega je dosedanje potovanje po morju skoraj trikrat dražje, nego bode potém potovanje po železnici. Listek I. razreda iz Varšave v Vladivostok bode veljal samo 120 rubljev, listek III. razreda kakih 30 rubljev.

Zidanje sibirske železnice ima svoje težave, tako n. pr. zelo primanjkuje kamenja in peska, ker je treba na nekaterih mestih napraviti visoke nasipe proti sneženim zametom. Precej težavno je bilo tudi polaganje tira čez reke Tobol, Irtyš in Ob, ker vse te reke skoraj pri vsakem izstopu iz bregov spreminjajo svojo strugo, napravljala je njih uravnava velike težave in je bilo treba zidati velike mostove in pred njimi in za njimi orjaške jezove. Najdaljši most (čez reko Ob) meri 740 metrov (dočim ima znani kolinski most čez Reno samo 412 metrov.) Še težavnejše je bilo zidanje čez altajske gore. Bilo je treba sezidati 300 mostov z medzidjem včasih 35 metrov visokim ter tunele celó 3500 metrov dolge. Tudi podnebje je zidanje precej oviralo; v nekaterih krajih je namreč toplomer jedva 3 mesece v letu malo nad ničlo, dočim

PODLISTEK.

Pismo iz Rima.

(Pri sv. Očetu. — Sveto leto.)

Dné 15. febr. bil sem v vatikanu. Došlo je namreč okoli 2000 romarjev iz severne Italije. Ob $^1/_2$12. uri je bil napovedan vsprejem pri sv. Očetu. Zbralo se je 4000 do 5000 prišlecev v veliki sobani, ki se vzdiga nad vhodom v cerkev sv. Petra. V tej sobani se navadno praznujejo slavnosti proglašenja zveličanih („beatificationes“). Letos se tu vsprejemajo tudi romarji. Pred 14. dnevi so došli romarji iz Primorskega, včeraj pa Lombardi. Čakali so sv. Očeta precej dolgo, od $^1/_2$11. do $^3/_4$1. ure. Ob takih priložnostih se mu približa namreč navadno mnogo škofov in drugih prelatov in ti ga zadržijo. Med tem premorkom sem si malo ogledal razne ljudi. Zraven mene je stala stara Angležinja. Kakor znano, so Angleži, bodisi moški bodisi ženske, nepopisljivo brezobzirni. Akoravno je bilo le malo prostora, prinesla je ta hčer Albijonska poseben stol s seboj. Kmalu je razdrgetala svojo okoliščino s svojimi kostenimi komolci, postavila stol pred se in hop — sedela je nepremakljiva na trinogu. Pred njo je stala Lahinja z velikim klobukom. Ta klobuk menda Angležinji ni bil posebno všeč, oviral ji je razgled. Kar naenkrat ga zagrabi in ga potegne Lahinji iz glave, ž njim pa tudi vse drugo lepotičje, tako da so se ji lasje vsuli po ramenih. O joj! to vam je bil krik. Jaz sem že včasi v mladih letih slišal kake brezzobne babure klepetati, ali tako lepo ubrane „muzike“ pa vendar še ne. Nekaj časa smo si ogledali ta prizor, konečno pa je vendar eden navzočih začel mešetariti z ženskama in v par minutah bil je zopet mir. Lahinja si je obrisala solze, Angležinja požrla ostale sline, začele ste se smejati in bil je mir med Angleži in — Buri. Takih in jednakih prizorov bilo je več videti.

Naenkrat se vzdigne velik hrup, vse oči se obrnejo proti vhodu. — „Eviva il papa, re!“ — „Živel papež, kralj!“ je donelo po velikanski dvorani. Res, tu so prinesli papeža na zlatem prestolu. Videl sem ga že mnogokrat, ali tako lepo še nikdar ne kot tokrat. Ob drugih prilikah je v krasnem ornatu s trojno krono na glavi. Danes pa je bil prav po domače napravljen. Ves v belo obleko zavit, z rudečim plaščem obdan, sedeč na zlatem prestolu. Kako milo nam se je storilo krog srca, ko je s tresočo roko vedno in vedno blagoslavljal svoje ljube sinove. Izpod bele kapice so mu moleli lasje, beli kot sneg. Vidiš samo kost in kožo in nehoté se vprašaš, kako je vendar mogoče, da ta starček še diha, da tako bister um kraljuje v tej tanki postavi? Dà, sv. Duh čuje nad skalo, na kateri je sezidana naša sv. cerkev. Nesli so ga počasi mimo nas; stal sem samo dva koraka od njega oddaljen. Bele rute so mu švigale v pozdrav, in čutil se je prav kot očeta sredi svojih zvestih sinov. Vedno in vedno so se razlegali mogočni klici po sobani in med nje sem tudi jaz vpletel marsikak domač „Živio!“

Ko je došel do altarja, nastala je tišina. Začeli smo peti lavretanske litanije. Vsi smo jednoglasno in navdušeno odgovarjali. H koncu zapoje sikstinska kapela še molitev za papeža. Sv. Oče stopi na altar in zapoje blagoslov. Po blagoslovu so se mu še predstavili glavni voditelji romarjev in milanski bogoslovci. Nato so ga zopet prinesli po naši sredi nazaj. Še enkrat smo ga dobro pogledali, predno je nam zginil izpred očij. Ljudstvo ga je zopet navdušeno pozdravljalo, ko se je pomikal s svojim sprevodom po sobani nazaj v vatikan. Bil je res lep dan za me in za nas vse, ki smo bili pričujoči. Na potu domov govorili smo vedno le o našem ljubem očetu, o katoliški cerkvi, o svetem letu itd. Sveta navdušenost je polnila srca vsem, in s čemur je polno srce, o tem tudi usta govoré.

Pridjati hočemo še kratko črtico o otvoritvi svetih vrat pri sv. Petru ob začetku svetega leta. Pri tej izvanredni in ganljivi slovesnosti je hotel vsak biti pričujoč. Ali v Atriju, t. j. v velikanski predsobani pred vhodom v cerkev sv. Petra, je prostora samo za kakih 5000 oseb. Vendar se je posrečilo tudi meni dobiti vstopnico in na 24. dan grudna stal sem tudi jaz pred Št. Petrom in se srečno preril skoz laške vojake, katere je nastavila vlada po celem trgu sv. Petra. Vstopil sem v prednjo sobano. Bila je krasno okinčana z rudečimi preprogami. Ob straneh bili so postavljeni veliki odri za boljšo gospôdo, za nune, gospé itd. V cerkev sv. Petra je 5 vhodov, med temi je jeden na desni, ki se imenuje „Porta santa“, t. j. „Sveta vrata“, ki so vedno zazidana, le v svetem letu se odprejo. Čakali smo od 8. do $^3/_4$12. ure. Takrat so prinesli sv. Očeta v krasnem ornatu. Kakor se je prikazal, ga je vse burno pozdravljalo. V njegovem sprevodu je bila dolga vrsta škofov, kardi-

po leti milijardi muh in komarjev neizmerno ovirajo delo.

Celo orjaško delo ima biti končano l. 1904.; ali nekateri deli železnice so že sedaj odprti. Za zdaj bode tir samo jeden, a železnica je tako zidana, da se more vsak čas napraviti dvojni tir.

Narejeno je že 2000 parovozov, 3000 osebnih in 36.000 tovornih vozov. Vozovi so oskrbljeni z vso ugodnostjo. Pred vsem bode mogoče skozi celi vlak se ugodno sprehajati. Pri vsakem vlaku bodo ne le gostilniški vozovi in spalnice, ampak tudi čitalnice, kopeli, celó tudi kapela. Popotniki I. razreda bodo imeli za sé posebne sobice, kakor v kakšnem „hôtelu“. *Po „Slov. Přehl.“ — Svečán.*

Dopisi.

Iz Beljaka. (Veselice in požar. — Nove železnice.) Dné 24. febr. so priredili čestilci hrabrih Burov v bližnjem Št. Martinu pri „sv. Ani“ ples „Burenball“; pokalo se je s topiči, kakor o Veliki noči, da bi človek mislil, imenitni veliki „Tom“ Burov se grudi v obližju mesta. Okoli jednajstih po noči pa ustreli stražar na stolpu v znamenje, da gori. V skednju pri „sv. Ani“ je jelo goreti in hitro se je razširil ogenj črez celo poslopje. Ljudje so še plesali v spodnjih prostorih, ne vedé da jim gori nad glavami. Seveda so se ljudje prestrašeni razkropili in plesa je bilo konec. Ogenj je bil podjan, tako se sploh misli. — Ob enem je bil v „kazini“ kostumovani ples planinskega društva, krasna veselica, katero je tudi veliko ljudij zapustilo, ko se je raznesla novica ognja pri „sv. Ani“. — Novica o predlogu „turske in karavanske železnice“ je veselo dirnila Beljačane. Bode pa tudi velikanske važnosti za Beljak in za Rožno dolino, posebno za okolico Baškega jezera, Št. Jakoba in za druge kraje. Okoli Baškega jezera bodo navstala letovišča, svet, primeren za zidanje „vil“, bode se drago prodal, tudi cena lesa, ki ga je še hvala Bogu precej ob straneh Roža, bo poskočila, ker se bode lože spravil v svetovni promet. Tedaj kmetje Rožani, pametni in previdni bodite, ne prodajte lesa ali pa zemlje v lepih legah lahkomiselno in po nizki ceni; lahko si v par letih opomorete, ako boste previdni. Tudi za Št. Jakobsko „mlekarnico“, ki se ravno danes snuje, bo železnica velikega pomena.

Iz Bač. („Bauern-Konsum“.) Vsak razumen človek dandanes vé in pripozna, da se more kmetom, če je zanje še izdatnega pomagila, pomagati le z zadrugami. Ali pred vsem je pa treba, da so kmetje ene misli, da ne iščeje svoje, temveč le občne koristi. Pri vseh rodoljubih je vzbudila veselje vest, da se hoče napraviti za našo okolico zadruga. Ne dvomimo, da se tudi bo. A obžalovanja vredno je počenjanje nekaterih škricev in tudi posestnikov, kateri nočejo videti, da je le v edinosti moč. V Bačah so si napravili „svoj“ — nemški „Bauern-Konsum“. Človek bi sicer mislil, da vendar ni več kmetov, kateri bi bili mnenja, da bode jim kaka reč koristna zaradi tega, ker je nemška, ali škodljiva, ker bi bila slovenska. A so še taki, in ni se jim čuditi, saj zajemajo svojo modrost večinoma iz zloglasne „Bauern-Zeitung“. Še bolj kakor slovenski, pa jim smrdi krščanski duh in iz tega je razvidno, da baški „Bauern-Konsum“ ne bo samo nemšk, ampak tudi liberalen; saj imenujemo tudi Bačani njegove ustanovitelje že davno liberalce. O tej spaki bomo še govorili. Za danes povemo le to, da iz te moke za kmete ne bo kruha, saj pametnejši posestniki že zdaj pravijo: kar bode boljši kup, se bo pa več nakupilo. In, kakor slišimo, hočejo delati „profit“, ker bode v vigredi v Bačah veliko delavcev. To pa ravno kaže, da tisti, kateri hoče narediti za-se profit, toliko zastopi o zadrugah, kakor o svojem kmetijstvu, namreč — nič. Poštenih slovenskih kmetov ni nam treba svariti, oni so že s svojo zdravo pametjo reč obsodili, le toliko pravimo, naj se ne dajo zapeljati po obljubah, ker lahko bi se moglo zgoditi, da bi se opekli. Heil!

Iz Črneč. (Dajte nam slovenskih uradnikov!) Ne daleč od našega kraja je pred kratkim prodal gorjanski kmet sosedu svojo hišo in nekaj krme za živino, drugega domačega orodja ali živine pa ne. Gresta torej k sodniji, da bi celo prodajo postavno poravnala in ker sta oba trda Slovenca, vzameta seboj še enega soseda, ki je nemščino za silo lomil, da bi bil za tolmača med strankama in sodnikom. In res, napravila sta vse po postavi, kakor je nemški sodnik zahteval — in šla domu. Čez nekaj dnij pokaže eden teh dveh kmetov sodnijsko obravnavo nekemu tukajšnjemu národnjaku. Ta jo prebere in potem vpraša, ali je prodal tudi živino in hišno orodje z hišo vred. In zdaj bi videli, kako se je kmet zavzel! O tem niti on niti kupec ni vedel ničesar. V kupčijski pogodbi pa je stalo zapisano: „Das Haus sammt dem ganzen fundus instructus, ob todt oder lebendig“ — t. j. „kmet prodá za določeno svôto drugemu celo svojo hišo z vso opravo, naj bo živa ali mrtva.“ Kmeta bržkone in tudi tolmač sam besede „fundus instructus“ nista razumela ali sploh celega pisma ne! K sreči je kupec hiše pošten mož — toda kakšna nesreča bi zadela lahko prodajalca, ko bi bil prišel v roko premetenemu oderuhu, ki bi na podlagi te sodnijske pogodbe tirjal od njega ne samo hišo, ampak tudi opravo in živino! In kdo bi bil tega kriv? Ali morda kmeta, ki nemški ne umeta — ali pa nemški, slovenščine nezmožni uradnik, ki je tukaj zavoljo kmetov?!

Iz Glinj. (Nesreča.) Dné 22. svečana ponesrečil se je v Dravi delavec Valentin Hus iz Žedovelj. Tukaj vozijo namreč kamenje od Glinj do Dul po Dravi, kjer napravljajo deloma nove ograde, deloma popravljajo stare. Tako je tudi zadnji četrtek peljalo 5 delavcev polno ladijo kamna. Poleg Humske cerkve, kjer dela Drava precejšnje valove, zajela je ladija vodo in se potopila. Delavci so bili na enkrat vsi v vodi. Štirji so srečno splavali do brega, Valentina Husa pa so zajeli valovi in drugi mu niso mogli pomagati, ker nobene ladije ni bilo blizu. Zginil je v valovih in do danes še niso našli njegovega trupla. Tako človek ne vé, kje ga smrt čaka.

Iz Gorenč. (Požar. — Razno.) Dné 16. febr. zjutraj ob $^1/_2$1. uri je nastal pri Lazarju na Ledu ogenj nad hlevom. Ker so ljudje spali, ognja niso mogli zapaziti. Še le sosedi so jih prebudili, a bilo je prepozno. Bilo je že vse v ognju. Rešiti nobene reči niso mogli, ker ni vode blizu. Zgorela je vsa živina, dve kravi, dve ovci in pitana svinja. Sin, ki je hotel oteti živino, si je komaj rešil življenje. Zgorel je stróp in ogenj je padel v hlev. Moral je skočiti skoz ogenj, a spotaknil se je in padel na žrjavico, da si je noge, roke in glavo močno opekel. Siromak zdaj ne more hoditi. Edina sreča je še, da hiša ni pogorela. Težko si bo postavil nov hlev, ker pri nas skoraj nobeden kmet nima lesa. Vse je lastnina Heldorfova. — V našej ravnini je sicer dosti rodovitnega sveta, a kaj pomaga, ko ni stelje, da bi mogel kmet primerno število živine rediti in si pridobiti potrebnega gnoja. Zato pa tudi prebivalstvo v številu in gospodarskem oziru hudo nazaduje. — Koroška posojilnica je volila za olepšanje naše cerkve 20 kron.

Od Sv. Križa nad Črnečami. (Zahvala.) Za nove kipe je podaril blagorodni g. J. Pernat, trgovec v Meži pri Dravogradu, 200 kron, dalje č. g. A. Kaplan, kaplan v Pliberku, 2 kroni. Prisrčna hvala obema!

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Hranilnica in posojilnica za sv. Lenart pri sedmih studencih in okolico) je imela dné 18. febr. t. l. svoj sedmi letni občni zbor, kateri je letni račun za minulo leto enoglasno sprejel in potrdil. Vsega denarnega prometa bilo je 137.084 K 30 vin., t. j. za 12.021 kron več, kakor v prejšnjem letu. Vložilo se je 43.546 K 80 vin., kar je vsekako imenitno za tako majhno okolico. Čistega dobička je bilo 708 K 32 vin., od katere svote se prišlo v posebno rezervo 374 K 32 vin., tako, da je sedaj rezervni zaklad narastel na 2003 K 22 vin. Ker so tudi druge posojilnice obrestno mero od vložin povišale, sklenila je tudi Št. Lenartska, da bo zanaprej dajala vlagateljem 4% obrestij. Ob enem pa se je zvišala tudi obrestna mera od posojil in se bo tirjalo od posojil na osebni kredit $5^1/_4$%, od vknjižb pa $4^3/_4$%.

Od nekod. („Schon wieder a Windischer!“) Ni davno, kar sem šel svojega duhovnega tovariša in starega prijatelja, ki pastiruje med Nemci, obiskat. Ko zagleda par možakarjev moje sani pred tamošnjim župniščem, jo prikrevsajo k mojemu vozniku ter ga vprašajo, koga je pripeljal. Zvedevši, da duhovnika, vprašajo dalje: Od kod? Voznik imenuje slovensko postajo. Kakor bi jih nekaj pičilo, se zganejo nevoljno ter vskliknejo enoglasno: „Schon wieder a Windischer!“ Mislili so namreč, da me je privabila tja njih župnija, ki je bila prav tedaj razpisana. Kakšen razloček! Mi Slovenci dobivljamo zaporedoma nemške uradnike. Da slovenski ne znajo, ni dosti; navadno imajo tak srd do našega jezika, da ne vedó, kam bi zavihali svoj nemški nos, ko slišijo kako slovensko besedo. Toda naši ljudje štokajo pred njimi nemški, bodisi tudi s tako težavo, da lije pot s čela, da le vstrežejo nemški gospôdi. Celo svoje otroke dajo mučiti v najnežnejših letih z nemščino, da bi le mogli nekoč uradniku v tujem jeziku — svoje davke plačevati. Če pa Nemci mislijo, da vtegne med nje priti človek, ki umeje njih jezik, ki jim vselej vstreže kakor Nemec, ki pa ima edino napako, da ga je rodila slovenska mati, tedaj jim zavre nemška kri ter kričijo: „Schon wieder a Windischer!“

Iz Sinčevasi. (Prvi letni občni zbor „Gospodarskke zadruge“.) Ob najlepšem zimskem vremenu se je v nedeljo dné 25. febr. vršilo zborovanje v lepih prostorih zadružnega skladišča. Na shod je prišla lepa množica zadružnikov iz bližnje okolice, pa tudi iz bolj oddaljenih krajev. Načelnik, g. župan Picej, pozdravi došle zborovalce in otvori zborovanje. Na to poroča g. Podgorc o nekaterih nasvetih odbora, o snovanju mlekarnice v Šmihelu nad Pliberkom itd. Na to poroča isti o dosedanjem delovanju zadruge. „Mir“ objavlja poročilo v celoti na drugem mestu. Poročilo se vzame z odobravanjem na znanje. — Dež. odbor je odklonil prošnjo za podporo, češ, da naša pravila ne zadostujejo njegovim zahtevam. Sklene se, da se pravila ne prenaredé. — Poljedelskemu ministerstvu se pošlje sledeča brzojavka:

„Na prvem letnem občnem zboru gospodarske zadruge v Sinčivasi zbrani se zahvaljujejo c. k. poljedelskemu ministerstvu za podeljeno podporo, izrekajo gospodu poljedelskemu ministru popolno zaupanje in prosijo tudi nadaljne naklonjenosti in podpore.“

Po predlogu g. Šumaha se izreče odboru in zlasti g. Podgorcu srčna zahvala za požrtvovalno delovanje. Na to sklene g. Picej zborovanje. Bog blagoslovi delovanje zadruge tudi zanaprej v prid našemu slovenskemu kmetu!

Iz Škocijana. (Razno.) Tukajšnji rojak, gosp. davkar J. Povoden, ki je nedavno umrl v Oberwölzu na Štajerskem, je volil škocijanskim siromakom 100 gld. Bog povrni blagemu možu! — Dné 20. svečana se je tukaj bliskalo in grmelo. — Kmetje se pritožujejo, da ne dobé hlapcev. Vse gre na železnico in v mesta.

Iz Št. Štefana ob Zilji. (Zborovanje.) Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zilji in okolico, je imela v nedeljo dné 18. svečana pri Pečku

---

nalov, poslancev in druge visoke gospôde; tudi naš slovenski kardinal Missia je bil med njimi. Vedno bližje so prinesli sv. Očeta. Pred sv. vrati se vstavijo. Sv. Oče stopijo nizdol in se vsedejo na drugi prestol, ki je krasil levo steno ob sv. vratah. Tam je pel naslednik sv. Petra razne molitve iz obredne knjige, katero mu je držal kardinal Steinhuber. Naenkrat nastane šum med ljudstvom. Sv. Oče se vzdigne s prestola, koraka trdno proti sv. vratom in potrka z zlatim kladivom trikrat na sv. vrata — sv. leto se je pričelo — vrata se od znotraj vzdignejo in odpró, — sveti Oče moli še neke molitve in nato ga nesejo na prestolu v cerkev. Za njim se pomika dolga vrsta plemenitih oseb in sikstinska kapela. Tudi mi smo hrumeli skoz druge vhode v cerkev.

Vse je letelo proti velikemu altarju. Stranska ladija, po kateri so prinesli sv. Očeta, bila je ločena s preprogami od nas tako, da sprevoda nismo mogli zasledovati. Še le ob koncu smo zopet zazrli papeža. Sikstinska kapela je zapela pod vodstvom slavnega Perosija krasen spev: „Te Deum laudamus“. Pred grobom sv. Petra so se vstavili sv. Oče, dali slovesen blagoslov „Urbis et Orbis“ t. j. rimskemu mestu in vsemu svetu. Nato so ga zopet vzdignili in ga nesli nazaj v njegove prostore. Tako se je v Rimu začelo:

„Anno santo“! Sveto leto! V prejšnjih časih, ko so papeži bili še prosti, so bila v sv. letu vsa gledališča v Rimu zaprta, rimsko mesto se je obleklo v obleko pokore; kajti sv. leto je čas pokore v velik dobiček za neumrjočo dušo. Pripoveduje se iz starih časov, kako so hromele romarske čete v Rim, obiskat štiri glavne cerkve, kako so se romarji strogo postili, da bi zadostovali za grehe in si pridobili popolni odpustek. Dal Bog, da bi tudi letošnje sveto leto prineslo prav mnogo duhovnega dobička vsemu krščanskemu svetu! *A.*

„Oče“ in sin. V prvem razredu dunajsko-peštanskega brzovlaka se je odigral pred kratkem sledeči dogodek: V vozu prvega razreda je sedelo več gospodov, med njimi tudi mladenič, ki je pa trdno spal. Od časa do časa se je sicer prebudil, a je vedno zopet zaspal. Nasproti mu je sedel starejši gospod, kateri je namignil ostalim ter jim je, pokazavši na mladeniča, dejal: „Vidite moja gospoda, niti misliti si ne morete, v kakih skrbeh sem radi svojega sina. Bil sem ž njim pri več ko sto zdravnikih, pa vse to ni nič pomagalo. Dečko vam zaspi, kamor pride, poleg tega pa zahteva vedno veliko denarja. Tudi zdaj ima pri sebi 6000 goldinarjev in kako lahko bi mu jih kdo ukradel! No, jaz ga hočem danes nekoliko ostrašiti, da bode v bodoče opreznejši. Gospodje, iz žepa mu vzamem denarnico, vi pa mu ne smete povedati, da sem mu jaz vzel denar“. — Ko „oče“ to izreče, vzame mu denar iz žepa ter odide na prvi postaji v restavracijo na čašo piva. Čitatelji si lahko mislijo, kaj se je dogodilo, ko je mladi zaspanec opazil, da nima več svojega denarja in kako iznenadjeni so bili sopotniki, ko so zvedeli, da oni stari gospod ni bil mladeničev oče, nego navaden — slepar.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

v Smolčicah svoj letni občni zbor. K zborovanju je prišlo precej zadružnikov ne samo iz Št. Štefanske občine, ampak tudi iz goriško-borlske, blaške in celo iz smerške. Predsednik odbora, gosp. Bošt. Hebein p. d. Peček, je otvoril zborovanje, katero se je vršilo po navadnem redu. Hranilnica je imela v preteklem letu prometa 83.690 gld. 66 kr. Vloženo je bilo 31.882 gld. 47 kr.; vzdignjeno 12.224 gld. 77 kr.; na novo se je zadružnikom posodilo 11.637 gld.; vrnjeno je bilo posojil 4391 gld. 65 kr. Čistega dobička je bilo 406 gld. 16 kr. Od čistega dobička se pripiše rezervnemu fondu 350 gld. in ima hranilnica koncem leta 1899. rezervnega fonda 850 gld. in inventarja 225 gld. 67 kr. Dolžnikov je 168, ki dolžujejo: 29.612 gld. 72 kr.; vlagateljev je 302, ki imajo kapitala 72.303 gld. 81 kr.; po drugih zavodih ima hranilnica naloženega kapitala 42.510 gld. 22 kr. — To so glavne številke iz računa za leto 1899. Iz tega se razvidi, da hranilnica in posojilnica za Št. Štefan in okolico z božjo pomočjo lepo napreduje; tudi naši ljudje vidijo zdaj, da se ni treba bati in da niso resnične besede naših nasprotnikov, katerim sevé naša hranilnica ni po volji in ki so prerokovali, da hranilnica ne bo dolgo obstala. Proti koncu zborovanja je nam razlagal naš g. župnik A. Pelnař o delovanju slovenskih posojilnic na Koroškem in na slovenskih krajih sploh. Pokazal nam je s številkami iz „Letopisa IX. slovenskih posojilnic“, katerega je sestavil g. Fr. Jošt, nadzornik zveze slovenskih posojilnic v Celju, kako lepo napredujejo vse slovenske posojilnice na Koroškem, katere so za leto 1898. imele do malega 12.000 gld. čistega dobička in pri katerih imajo ljudje 1,724.103 gld. naloženega denarja. Ljudje so pazljivo poslušali in vsi do konca ostali, akoravno je že tema bila in so precej daleč domov imeli; več jih je reklo: „To nismo vedeli, da imajo Slovenci na Koroškem še toliko denarja in da je ta denar v slovenskih rokah!“ Zborovanje se je lepo vršilo! Bog daj svoj blagoslov, da bo posojilnica tudi zanaprej vrlo napredovala!

Novičar.

Na Koroškem.

(Duhovske zadeve.) Župnik v Pontablju je postal tamošnji provizor č. g. Jož. Eichholzer. — Župnijo Št. Štefan pod Juno bode oskrbovala duhovščina v Šmihelu nad Pliberkom. — Č. g. J. Schnabl, kaplan v Šmihelu pri Volšberku je prestavljen za provizorja v Dobrije.

(Osebne novice.) Poročil se je dne 19. t. m. v Velikovcu g. dr. A. Praunseis, distriktni zdravnik v Celju, z gospodičino Ireno Marijo Kultererjevo, hčerko g. dr. Kultererja, odvetnika v Velikovcu. — V Kotmarivasi se je dné 19. febr. poročil vrl Slovenec Ožbe Prosekar, posestnik v Trabesinjah, z gospodičino Ciliko Nemec p. d. Žmukovo, iz dobro znane, pošteno-národne družine na Plešivcu. Čestitamo! — Prestavljena je podučiteljica gdčna G. Fourlan iz Št. Štefana ob Zilji v Dole ob Zilji. Za podučiteljico v Št. Štefanu je imenovana gdčna M. Thuma. — Umrl je dné 26. febr. po noči g. Jožef pl. Metnic, župan itd. v Pliberku, star 58 let. Zadela ga je kap. Bil je nam hud nasprotnik. N. p. v m.!

(Meško v Ruščini.) Našega rojaka, znanega pesnika in pisatelja Fr. Ks. Meška, kaplana v Škocijanu, krasne „slike in povesti“, ki jih je izdala lani „Slovenska Matica“, izhajajo v lvovskem dnevniku „Delo“ v ruskem prevodu in bodo, kakor se naznanja, izšle pozneje v posebni knjigi. Da prevajajo sicer zelo izbirčni Rusi Meškove spise, je za nje pač najboljše priporočilo!

(Stari srebrni drobiž in stari krajcarji.) Finančno ministerstvo objavlja, da bodo cesarske deželne blagajne (torej samo v glavnih mestih), srebrni drobiž stare veljave sprejemale še do 15 februarja leta 1901., a le za polovico imenske vrednosti. Stari krajcarji in polkrajcarji pa se kot plačilo sploh ne bodo nikjer več sprejemali, pač pa pri gori imenovanih blagajnah do 30. junija t. l. zamenjavali za polno ceno; od tega dné naprej do 30. junija 1901 pa le za polovico imenske vrednosti.

(Drobiž.) Deželni šolski svet je s posebnim ukazom odpravil dosedanjo tajno kvalifikacijo učiteljev. O nadzorovanju se mora spisati poseben zapisnik, katerega morajo podpisati tudi nadzorovani učitelji. — Celovško mesto potrebuje letos za svoje uboge 39.777 gld. — Beljaško mesto vzame na posodo 75.000 gld. — Celovško mesto je sklenilo, kupiti vodno silo na Krki od tvrdke Ganz in tov. (prej Fuchsovo posestvo) in vodne sile pri Freibachu ob Šmarjeti v Rožni dolini za napravo elektrarne. Elektrarna bo stala 2 milijona kron.

Po drugih slovenskih deželah.

(Slovenska šola na Muti,) katero napravi družba sv. Cirila in Metoda, se bo o Veliki noči otvorila. Ljudstvo se veseli nove šole, ker vé, da se bodo otroci v njej tudi kaj naučili.

(Velik vihar) je divjal dné 20. febr. po mnogih krajih na Slovenskem. V Studencu na Dolenjskem je provzročil precej škode. Potrl je nad 1000 kosov opeke na cerkvi ter odkrival strehe in podiral kozolce. Vendar je imel pa ta vihar tudi dobre posledice, kajti naredilo se je krasno vreme, kakoršnega so pogrešali Dolenjci že od novega leta.

(Ves občinski odbor zaprt.) V Vrhgorcu pri Spljetu so zaprti vsi občinski svetovalci in odborniki od tajnika do župana. Na sled so prišli velikemu poneverjenju.

(Drobne novice.) V Vojniku je umrl vrl národnjak K. Vrečer, star 79 let. — Žalostno je, da slovenski (!) učitelji na Spod. Štajerskem najbolj silijo v socijaldemokraško-nemški koš. Socijaldemokraški apostol za učitelje, Horvatek, je štel svoje pristaše, in jih naštel na Zgornjem Štajerskem 98, v Srednjem 111, v Spodnjem pa 144!! — Obesil se je v občinskem zaporu v Ormožu Ludevik Škorjanec. Zasačili so ga bili pri tatvini žita, toda na sodbo ni moral čakati, temveč se je sam kaznoval s smrtjo. — Povožen je bil dné 19. febr. sprevodnik Jakob Sekolec iz Ponikve na juž. žel. Omenjenega dné sestavljali so vlak na Ponikvi in pri tem delu je prišel nesrečnež pod kolo, katero mu je zmečkalo prsi, da je kmalu na to umrl.

Križem sveta.

(Deželni zbori) so sklicani na dan 22. marca.

(Vojna v južni Afriki.) Minuli teden so se bile velike in deloma odločilne bitke, a konečen izid še ni znan. Burski general Cronje se je junaško branil Angležev pred Robertsom. Prva poročila so bila neugodna za Bure, a sedaj se zopet poroča, da je Robertsov poskus, vjeti bursko armado Cronje-a, popolnoma izjalovil. Iz Bruselja se poroča, da je Cronje dobil pravočasno pomoč, da so došle čete, od zadaj napadle Robertsa in povzročile Angležem velik poraz.

(Židje na Ogerskem.) Leta 1857. je bilo na Ogerskem 407.794 židov, l. 1898. pa že čez 700.000. Danes je izmed 17 milijonov prebivalcev že čez 1 milijon židov. V Pešti je bilo pred 50 leti 20.000 židov, danes jih je pa že 150.000. Vsa obrtnija, trgovina in banke so v židovskih rokah. Od velikih mlinov v Pešti, ki nas preplavljajo z ogersko moko, je samo jeden v krščanskih rokah. Največ židov je na Slovaškem. Slovaško ljudstvo, ki prebiva večjidel v revnem, goratem kraju, toliko trpi od židovskih oderuhov, da vsako leto cele trume Slovakov, ki so jih židje spravili na beraško palico, zapuščajo rojstveni kraj ter se selijo v Ameriko.

(Kmet milijonar.) V Debrečinu je umrl pred nekim časom Janez Kövesdi, ki je zapustil 3 mil. kron premoženja. Kövesdi je postal milijonar po svoji marljivosti in štedljivosti. Njegove potrebščine so bile zelo skromne; na leto je porabil samo 2400 kron. Rajni je daroval črez 700.000 kron v dobrodelne namene.

Upeljava sladne kave, ki se je pričela približno pred desetimi leti in je dandanes razširjena že po vsem omikanem svetu, kaže vedno bolj splošno svoje dobrodelne posledice za zdravje in národno gospodarstvo. Nemogoče bi bilo preračuniti, koliko denarja se prihrani in kako zelo pospešuje zdravje in moč ta zdrava, domača pijača, katero je splošno uvedla še-le Kathreinerjeva tvrdka. Gotovo pride kmalu čas, ko se bode Kathreiner-Kneippova sladna kava udomačila v vsaki družini, in sicer kot primes ali pa tudi sama in nenamešana, kjer bi se bobova kava zdravniško prepovedala. Blagrovati moramo vsako gospodinjo, ki je upeljala ali ki upeljuje in pospešuje to važno in zdravilno izboljšanje naše vsakdanje udomačene pijače.

Naša gospodarska organizacija.

Prvo letno poročilo „Gospodarske zadruge v Sinčivasi. Dné 13. februarja je minulo leto, odkar se je ustanovila naša zadruga; koncem meseca oktobra smo bili tukaj zbrani pri otvoritvi novozidanega skladišča, danes se snidemo, da Vam položimo račun našega veselja in naših skrbij.

Na svetu so mnoga društva: jedna pojó, druga gasé, tretja zabavljajo sebe in druge. Tudi mi smo imeli in imamo druga potrebna in koristna društva, a tem na strani je bilo potrebno postaviti še društvo, kojega ime je z velikimi črkami zabilježeno na pročelji hiše, v kateri smo se danes zbrali. Da je društvo bilo potrebno, ne bom dokazoval; o tem jednoglasno že sodite. Drugo vprašanje je, je li društvo ljudem v prid? Nahajajo se med nami ljudje, ne imenujem jih, da ne bom indiskreten, ki vedno majajo z glavami: da le ne bo škode, mogoče je vendar, da ljudje pridejo v škodo po zadrugi, in zato jih je treba opozarjati na nevarnost takega podjetja in na njihovo jamčenje, da bodo vedeli, v kako nevarnost lahko pridejo kot zadružniki.

Jaz tistim gospodom, kmetje niso, marveč gospodje, ne zamerim. Vsaj celo merodajno časopisje vé poročati, kako so bajé zadružna skladišča v kvar kmetovalcem. Tako je n. pr. dunajski „Börsen-Courier“ od dné 8. dec. 1899. l. védel poročati, da je neko Nižjeavstrijsko skladišče prodalo decembra meseca 52 vagonov ječmena po 725 gld., ki bi se bil hitro po žetvi lahko prodal za 800 gld. Torej je dotično skladišče menda oškodilo zadružnike za 4000 gld., kar jim je bilo zelo v kvar.

„Börsen-Courier“ kmete obžaluje: „Vodstvo skladišča je morda posestnikom prav dobro hotelo; mislilo je gotovo, da bo pozneje doseglo boljše cene. Ali od kod naj dobé le-ti, sicer gotovo prav častivredni možje pravi pogled za gospodarski položaj, od kod razum, da spregledajo razmere na trgu? Vkljub svoji dobri volji so napravili škodo kmetovalcem in njihova krivda je, da so si domišljevali zmožnosti, katerih v resnici nimajo in da stroške za take zmote ne nosijo oni sami, marveč ubogi kmetje.“

Slišimo tedaj naše nasprotnike. Tem odgovorimo: Ko bi bilo društveno podjetje dvomljivo, ko bi bilo v dvojbi, ali more biti ljudem v prid ali ne, nikdar bi zadruge ne bili začeli, dobro vedoč, da našim kmetom ne smemo nikakor napravljati kake škode, ali delati jim stroškov brez potrebe in koristi. Bili smo v pričetku prepričani, da je skladišče prekoristna naprava in danes sem še bolj o tem prepričan, naj govoré in pišejo Börsenkuririji kar jim drago, in naj nagibajo ljudje, ki za zadrugo niso dali nič svoje bistre glave po vseh vetrovih. Poglejmo si slučaj, ki se je pripetil v skladišču na Nižjeavstrijskem: Ljudje so čakali z ječmenom upajoči, da bo po zimi cena boljša, kakor je bila ob žetvi. Varali so se in škoda je bila precej velika; 4000 gld. tudi za zadrugo ni igrača. A jaz smelo trdim, da ljudje vkljub borznega lista niso imeli nobene škode.

Vzemimo letošnje leto: med nami je dosti kmetov, ki so z blagom, n. pr. s pšenico čakali boljše cene, med tem, ko je cena od jeseni za 75 krajcarjev pri centu padla! Pri teh ni bilo skladišče krivo. Zakaj pa so ljudje čakali? Ker se navadno cena po zimi nekoliko zboljša, kar se navadno dogaja, se letos ni zgodilo, zakaj, jaz ne vem povedati. Tisti kmetje, ki so v skladišče bili pripeljali 54 vagonov ječmena, bi bili ali tudi sami čakali boljših cen, ali pa bi bili ječmen hitro prodali. Prvim se ni zgodila nobena škoda; drugim tudi ne! Zakaj? Morebiti se ne motim trdeči, da mora prekupec pri vagonu počez zaslužiti 75 gld. Če je bil ječmen en gros decembra 75 gld. manj vreden nego oktobra, trdimo, da bi posamezni posestniki od prekupcev meseca oktobra ne bili dobili niti beliča več, kakor je zadruga dobila meseca decembra. Torej je izostal samo pričakovani dobiček, o škodi se pa niti govoriti ne more.

Vrh tega pa je treba opomniti, da se pri nobenemu podjetju rentabiliteta ne more ceniti po vspehih enega leta, ali celo, kakor tukaj po vspehu ene kupčije.

Kateri kmetovalec bo tako pameten, da rži ne bi sejal več, če mu enkrat ni obrodila dobro? Vzrok te slabe kupčije, pravi žid, je, ker nimajo ljudje pri zadrugi pravega razgleda za tržne razmere. Morebiti, ali mi tega ne verjamemo! Kaj pa je pogled? Ali pogledi jemljejo letos kmečkim pridelkom vrednost? Poznamo ove poglede: borzijske manipulacije, ki jih hočemo odpraviti. Treba je pravega pogleda, da se spozna vrednost pridelkov kmetijstva, a čudno je, da trdi žid, ki morebiti ječmena niti pozna ne, da kmet nima pogleda, ki bi mogel prav ceniti ječmenovo vrednost. V takih razmerah smo, a delujoče ljudstvo ni volje ostati v takih razmerah; spone židovstva hočemo vzeti raz roke delujočemu krščanskemu ljudstvu in pripomagati mu do tega, da bo našlo ljudsko pošteno delo tudi pošten vsakdanji kruh. Iz rok velikega kapitala in borz pa nas pripelje le ena pot: pot zadružna.

Da bodo zadruge v pričetku imele dosti težav, je umevno; težek je vsakteri pričetek. A zadruge ne bodo imele več težav, kakor vsakteri drugi žitni trgovec, dà veliko manj jih bodo imele, ker zanje govori že simpatija vseh: prodajalcev in kupovalcev.

Kako se je tedaj nam godilo? Letni račun kaže dohodkov 33.256 gld. in stroškov 32.314 gld. Ker ste dotične številke čitali že v „Miru“, vam hočem kaj novega povedati s številkami od dné 22. februarja t. l.

Blagajnična knjiga kaže ta dan dohodkov 49.446 goldinarjev in stroškov 48.267 gld., torej prometa 97.713 gld. Za blago smo izdali posojil 20.071 gld., za prodano blago sem sprejel vkup že 7312 gld., zunaj je še plačil nekaj čez 4000 gld., tako da smo sprejetega blaga polovico prodali.

Kako se je prodajalo, tega ne povem iz lahko umevnih vzrokov, saj takih skrivnostij noben kupovalec ne bode plakatiral na ulicah. In pri prodajanju moramo biti i mi kakor prekupci. Kdor je ud, ima pa pravico pogledati knjige, v katerih so popisani naši oferti in računi, ki kažejo, kam in kako se je vse prodalo, a če bi kateri ud hotel

dotično poznavanje zlorabiti, bi ga morali izključiti iz zadruge.

Deloma se je tudi nam godilo, kakor ovi zadrugi na Nižjeavstrijskem; mislili smo, da se cena zboljša, a mesto tega je padla. Vendar pa zadruga ni imela 4000 gld. škode, tudi ne 400, in tudi ne 40! Če včasi kje desetak zapoje, naj bo; šlo jih bo še več. Pri padajočih cenah bil je zaslužek zadruge jako pičel. Bil bi večji, ko bi hoteli ljudem blago slabše plačevati, kakor plačuje trg, a tega nismo storili. Prizadevali smo si, dobiti kolikor mogoče udov, in naše prizadevanje ni bilo brezvspešno, vsaj je pri zadrugi zdaj 421 kmetov, nas duhovnikov še vštel nisem!

Popolnoma zanesljivi vsi ti udje sevé niso. Nek večji kmet je n. p. ves čas našega delovanja pripeljal k nam dva birna hajde, katero blago se na trgu mlinarjem najboljše prodaja. Ker ni imel pri tem dobička, ni ga več bilo. Sicer nam je pa ljubo, da ne pride preveč ljudij; zdaj nosimo še otroške hlače, polagoma pa bodemo zrasli, zato je dobro, da se promet razvija počasi. Zaupanje ljudij v zadrugo takoj iz začetka ni bilo preveliko; mislil si je pač vsakteri: bom videl, kako bo, in kaj se bomo temu čudili? A že zdaj sem prepričan, da je mnogo kmetov spoznalo, da smo na pravi stezi, da se moramo te steze držati.

Razmere so pač letos nekoliko težavne, posebno za kmetovalce na desnem obrežji Drave. Ljudje pridelavajo tú veliko leče in pšenice, ravno to blago pa letos ne gre nikamor. Tudi repice (krompirja) nismo mogli spraviti nikamor in je ljudem ostala. Zato tukajšnji kmetovalci od zadruge niso imeli toliko dobička, kakor na drugi strani Drave.

Razmerje med obema stranima nam kažejo sledeče številke: Prišlo je do konca januarja

	v Velikovcu	v Sinčivasi
pšenice	90 *q*	227 *q*
ovsa	1498 „	258 „
rži	85 „	182 „
leče	2 „	204 „
hajde	40 „	32 „
fižola	9 „	35 „

Dražje žito se pridelava v Sinski okolici, večinoma pa prihajajo le gorjanci s svojim ovsom. A upamo, da bode polagoma tukajšnja okolica se zadruge prav tesno oklenila, vsaj mora zanj korist biti največji. Če ljudem ne bo več treba v mesto voziti, če dobe ceno, ki je toliko višja, kolikor znaša vožnja iz mesta na železnico, potem bodo brez dvojbe sprevideli, kje je njihovo mesto.

Dobro vemo, koliko nasprotnikov dela zoper nas. To je zopet podjetje, kjer si hočejo f.... kaj zaslužiti, pravijo nekateri ljudje. Takim je eden naših prijateljev izvrstno odgovoril, češ: Ko ljudje v cerkev ne hodijo več, si pa morajo duhovniki zunaj „kšeft“ iskati! Dobro! (Konec sledi.)

Tržne cene.

V Celovcu, dné 22. februarja.

Ime blaga	na birne *K*	na birne *v*	na hektolitre *K*	na hektolitre *v*	Prignalo se je
pšenica . .	10	40	13	—	— konjev
rž	8	49	10	61	3 pitanih volov
ječmen. . .	—	—	—	—	50 vpreženih volov
oves . . .	4	64	5	80	5 juncev
turšica . . .	7	40	9	25	49 krav
pšeno . . .	15	—	18	75	1 telic
fižol. . . .	—	—	—	—	36 pitanih svinj
krompir . .	2	20	3	56	522 prascev
leča. . . .	—	—	—	—	
grah . . .	—	—	—	—	

Pitani voli so po — *K* do — *K*, **vprežni voli** po 280 *K* do 288 *K*, **krave** po 80 *K* do 250 *K*.

Sladko seno je meterski cent po 4 *K* 30 *v* do 5 *K* — *v*, **kislo seno** po 3 *K* 10 *v* do 3 *K* 80 *v*, **slama** po 2 *K* 60 *v* do 3 *K* 40 *v*.

Promet je bil srednji, kupčija mlačna. Kupčija z živino je bila slaba.

Velikovec, dné 21. februarja. Prignali so: 221 volov, 64 krav, 7 telic, 2 teleta, 42 ovec. 40 živih in 28 zaklanih svinj. Cena pitanih volov 58 do 62 *K* metriški cent žive vage. Cena zaklanih svinj 82 do 90 *v* za jeden kilo mesa.

Promet z govejo živino je bil dober, prišli so mesarji iz Celovca in kupci iz okolice.

Dražbe.

Trbiž. Dné 15. marca ob 9. uri, hiša št. 41., d. ob. Trbiž (pri Lebzelterju). Cena 19.542 K, najnižja ponudba 10.820 K.

Vabilo.

— **Hranilno in posojilno društvo za Celovec in okolico** ima svoj redni letni občni zbor v četrtek dné 8. marca ob 10. uri v posojilničnih prostorih po običajnem dnevnem redu. — K obilni udeležbi vabi *načelništvo.*

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah

ima svoj

letni občni zbor

v nedeljo dné 18. marca ob 3. uri popoludne

v gostilni Lovro Zablačana na Trati pri Glinjah

s sledečim vsporedom:

1. Poročilo o delovanju posojilnice l. 1899. 2. Odobrenje računa. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 5 Spremembe in razširjenje pravil. 6. Razni nasveti.

Listnica uredništva.

G. M. v Vogrčah: O zadnjem požaru smo že poročali; zato smo Vaš dopis odložili. Hvala za Vaš trud.

Loterijske srečke od 24. februarja 1900.

Linc	69	59	50	24	71
Trst	77	27	31	66	8

NAZNANILA.

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v **tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu.** 25 komadov stane 45 kr. (poštnina 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poštnina 10 kr); 100 komadov 1 gld 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Na prodaj imam

okolu 250 meterskih centov **sladkega sena** in kakih 70 meterskih centov **detelje.** Oddaja se tudi na drobno od 10 centov naprej. Cena po dogovoru. ***Janez Vošpernik,*** posestnik v Gorjah; pošta Vrba na Koroškem.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodoviten in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbništvo pošilja 25 kil za 4 gld., 50 kil za 8 gld. 50 kr., 100 kil za 16 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 50 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Brady-jeve

želodčne kapljice

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni **„pri ogerskem kralju“**

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom **C. Brady** in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis **C. Brady.**

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej **Marijaceljske želodčne kapljice**)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijaceljske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, to je cikorija ali:

kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri trgovcu: Iv. Jebačinu v Ljubljani.

C. in k. dvorna tovarna za orgle

bratov RIEGER

v Krnovem (Jägerndorf)

avstr. Šlezija

izdeluje izvrstne in cene

cerkvene orgle.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Nova hiša

s kovačnico, v lepem in prijaznem kraju v podjunski dolini, blizo železnice, ki ima 4 orale sveta in lep sadni vrt, in je v kovačnici vedno dovolj dela vsaj za tri delavce, se prodá iz proste roke in pod ugodnimi pogoji. Naslov posestnika se izvé pri upravništvu „Mira“.

Najizvrstnejši, priznano najboljši

jekleni plugi, z 1, 2, 3 in 4 lemeži,
brane za travnike in blata, z verižicami in dijagonalne,
poljske valjarje iz jeklene pločevine,
sejalnice „Agrikola“,
stroje za košnjo trave, detelje in žita,
vile za seno, obračilnice za seno,
patentovane sušilnice za sadje, zelenjavo itd.
stiskalnice za vino in sadje
ter za vse namene,
mline za sadje in grozdje, robkalnice za grozdje,
samo od sebe delujoče
patentovane škropilnice za grozdje, grenkuljico in krvno uš „SYPHONIA“
premakljive štedilne peči,
parnice za krmo

Mlatilnice

na ročno gonjo, vitle ali par,

vitle, da se napreže 1 do 6 živine. **Najnovejše žitne čistilnice, trijerje, robkalnice za koruzo, rezalnice za krmo, rezalnice za repo, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih,** kakor vse druge kmetijske stroje izdelujejo in pošiljajo v najnovejši sestavi

PH. MAYFARTH in sodr., c. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par.

Ustanovljeno 1872. **na Dunaju, II/1. Taborstrasse 71.** 750 delavcev.

Odlikovana z čez 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami na vseh večjih razstavah.

Ilustrovani cenikl in mnoga priznalna pisma zastonj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Lastnik in izdajatelj **Gregor Einspieler,** župnik v Podkloštru. — Odgovorni urednik **Ivan Teršelič.** — Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.